

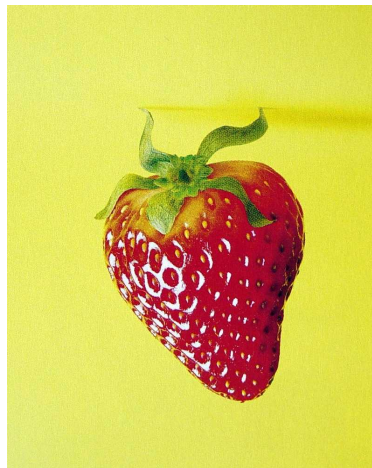
A tökéletesség gyönyörködtet?

EPER A JOGOBELLÁBÓL

Kedves Korombéli és Kevésbé Korombéli Kreatív Kollégáim!

- Személy? – *Nem!* Tárgy? – *Nem!* Fogalom? – *Igen!*
- Rákérdezek: Eper a Jogobellából?

Eltaláltad! A lassítva lehulló és a krémes habokba becsapódó valami már nem evilági tárgy, hanem annak égi mása; egy olyan fogalom, amit a számítógépes forradalom és a pixelek fényes győzedelme hozhatott létre. Ő az eprek Epre, a Tökéletesség földi letéteményese. A hétköznapi tárgyiasult világunk felett álló „Ästhetische Vollkommenheit”(esztétikai tökély – a szerk.) amiről Hegel csak álmodhatott , amikor a művészet születése kapcsán az „*eszme érzékletes alakba öntéséről*” töprengett.

Bizony Barátaim! **A modern technika olyan varázsszöveget adott a kezetekbe, amely képes kijavítani múlandó tárgyaink kisebb-nagyobb szépséghibáit. Az amúgy is szépnek született dolgokat képes a digitális reprodukció segítségével felemelni a Tökéletesség régióiba.** A reklámblokkokból megérint bennünket egy világ, amely több mint gyönyörű. Benne a Nestlé mogyoróra boruló csokoládéjával, a Gösser aranyló vízésésének habjával, a L’Oréal műremekeket is elhalványító műszempilláival, a Colgate-ra vágó „gyémánt-nevetésű” fogsorral, a Wella hajlakk nyomán észveszejtő koreográfiával hullámzó hajzuhataggal, a Wilkinson penge által ürtechnikai precizitással hasogatott szőrszálakkal, a Ford nyomdokában költőien szárnyaló mesebeli táltossal. Mindnyájan büszkék lehetünk ezekre a képsorokra! Hisz a reklámszakma csúcsteljesítményeként folyamatos, lappangó csodálatot váltanak ki a nézőközönségben.

De van egy másik oldala a dolognak! Itt motoszkál a fejemben Petőfi fura sora: „**tán csodállak, ámde nem szeretlek...**” Meg egy másik mondat Thomas Mann-tól: „**Tökéletlenségben rejlik a szépség titka**”.

Száz százalékig biztosak vagyunk abban, hogy a tökéletesség illúziója mindenkor győzelemre viszi befolyásunkat? Nem fordulhat soha elő, hogy a pszichológiában jól ismert **bumeráng hatás** kerekedik felül? Nevezetesen az, hogy a tökéletesség „letaglózza” a partnert és frusztrációt, vagy kisebbségi érzést vált ki benne? Érezted vele, hogy ő milyen tökéletlen hozzád képest. Mit gondoltok, igaz lehet az anekdota, mely szerint Michelangelo a Dávid szobor elkészültekor rácsapott a kalapácsával, hogy „legyen benne legalább egy kis hiba”. Akár igaz, akár nem: a kis „makulák” megnyugtatók. Szeretjük Cindy Crawford szája felett azt a kis pöttyöt. Vonzó, ha a légtornász egyszer téveszteni is tud. Megnyugtató, ha a szuperhősnek kibújik egy aprócska gyengesége is.

Félre ne értsetek, a történet nem arról szól, hogy jobb lenne „snasszabb”, azaz kevésbé szépen kidolgozott reklámokat csinálni. Még csak nem is arról, hogy a fogyasztó csalódik, amikor a joghurtjában nem ugyanolyan gyönyörű az eper, nem ugyanúgy ömlik a tej a poharába, nem ugyanúgy tekeredik a makarónija a tányérján és nem ugyanúgy kenődik a vaj kiflijén mint ahogy a reklámfilmekben. Mindez nem olyan nagy baj! A reklámnak igenis az a dolga, hogy adja meg a Császárnak, ami a császáré és a Terméknek, ami a terméké! Kötelességünk minden egyes árut a lehető legelőnyösebben a maga optimális szépségében bemutatni!

Vannak csúcok azonban, ahol ott fenn már csak a fényképészek, a szoftveresek és a nyomdászok küzdenek. A közönség ide már nem tud utánuk jönni. **Vannak helyzetek, amikor a szépség fokozásával és az egyre szemtelenebbül megközelített tökéletességgel már nem lehet a hatást emelni.**

...hiába cseppen még szebben a tinta az intimbetétre, hiába keveredik még művésziesebben a tejszín a kávéba, hiába csobban a nedű cseppje százszoros lassításban, hiába csillog ezerszeresen a sztárfilter az ékszeren, , hiába ugrik ki balettfinálé stílusban az oroszlan a víz alól, - ha a szépség mögött elhalványul a tartalom!

Fontos a szépség, fontos a látvány, de nem a legfontosabb! Annak idején nagyon restelltem, hogy egy reklámfilmemben látszott a damil, amivel a bajuszt rángattuk. És ki tudja miért, a közönség megbocsátotta. Még azt is meg merem kockáztatni, hogy megszerette. Érdemes ezen elgondolkozni, hogy vajon miért. Arra bízhatnák titeket, hogy mindig harcoljatok az optimális szépségért, de sose vakítsanak el a tökéletesség csalóka hívogató fényei. **Lazítsatok! Fedezétek fel a tökéletlenségben rejlő szépséget.**

És tartsátok szárazon a puskaort!

Barátsággal

Sas Pista